

Έτσι έγινε ο περίφημος Κατακλυσμός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

ΚΑΤΗΧΗΣΗ για παιδιά και για μεγάλους δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας (Μάθημα 4ο), υπό το θέμα: “Η ΜΙΞΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΕΝΕΩΝ”.

*“Θα θυμάστε, παιδιά, που είπαμε σε προηγούμενο μάθημα, ότι υπήρχαν δύο γενεές των ανθρώπων, η κακή γενεά και η καλή γενεά, που ζούσε κατά το θέλημα του Θεού. **Το κακό όμως, το μεγάλο κακό, που μας λέγει παρακάτω η Αγία Γραφή, είναι ότι εμείχθησαν οι δύο αυτές γενεές. Χάλασε δηλαδή τώρα και η καλή γενεά,** γιατί οι άνδρες τους επιθύμησαν να κάνουν γάμους με τις γυναίκες της άλλης γενεάς, της κακής, και έτσι η αμαρτία της ανθρωπότητας αυξήθηκε. Και από τον γάμο αυτό βγήκαν τερατώδεις άνθρωποι, οι λεγόμενοι «Γίγαντες» (βλ. Γεν. κεφ. 6,1-4). **Έτσι έγινε ο μεγάλος και περίφημος κατακλυσμός,** για τον οποίον ομιλούν οι παραδόσεις όλων των λαών. Αυτό σημαίνει την πραγματικότητα του κατακλυσμού” αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.*

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

1. Στο προηγούμενο μάθημά μας, αγαπητά παιδιά, λέγαμε ότι, όταν ο άνθρωπος αποξενωθεί από τον Θεό, τότε χαλούν και οι αγαπητικές σχέσεις μεταξύ τους και μεταξύ των συγγενών τους ακόμη. Έτσι είπαμε ότι ο Κάιν φόνευσε τον αδελφό του τον Άβελ. Τό είπε ο Θεός στους πρωτοπλάστους: «Μήν φάτε από τό δένδρο αυτό, γιατί θά πεθάνετε» (Γεν. 2,17). Έφαγαν και πέθαναν! Συνέβηκε, λοιπόν, ο πρώτος θάνατος στην γή και στην συνέχεια πεθαίνουν όλοι οι άνθρωποι. «Και απέθανε», «και απέθανε», λέγει για τον καθένα άνθρωπο από έδω και κάτω ή Αγία Γραφή (βλ. Γεν. κεφ. 5). Και καταλήγει στην συνέχεια ο άνθρωπος στον τάφο. Όταν ένα άγαλμα, παιδιά, ραγίζει βαθιά και δυνατά, αυτό είναι δείγμα ότι θά ραγίσει και θά συντριβεί όλο τό άγαλμα και είναι έπειτα αυτό για πέταμα. Έτσι και ο άνθρωπος, τό ώραίο αυτό άγαλμα, ο άνθρωπος, ράγισε, συντρίφτηκε, δηλαδή, πεθαίνει και τον ρίχνουν στον τάφο. Αλλά ή παντοδυναμία και σοφία του Θεού χρησιμοποιεί τον τάφο για ανακαίνιση και ξαναδημιουργία του ανθρώπου. Γιατί, ακούστε: Όπως τό ραγισμένο άγαλμα δέν ξαναγίνεται επικολλώντας το μέ σελοτέϊπ και άλλα κολλητικά, αλλά ο καλλιτέχνης τό βάζει σέ ένα λάκκο, σέ ένα μικρό καμίνι, και εκεί τό λιώνει και τό ξαναφτιάχνει καινούργιο, όπως ήταν, και μάλιστα καλύτερο από ό,τι ήταν, έτσι και ο Θεός: Χρησιμοποιεί τον τάφο, όπου βάζουν τον φθαρέντα – τον πεθαμένο άνθρωπο, ως τό καμίνι του καλλιτέχνη και ανασταίνει από εκεί τον άνθρωπο. Γιατί, θά αναστηθούν κάποια μέρα – την Ημέρα εκείνη την μεγάλη της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού – θά αναστηθούν, λέγω, οί νεκροί. «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν», λέγουμε στό «Πιστεύω» μας.

2. Θά θυμάστε, παιδιά, πού είπαμε σέ προηγούμενο μάθημα, ότι υπήρχαν δύο γενεές των ανθρώπων, ή κακή γενεά και ή καλή γενεά, πού ζούσε κατά τό θέλημα του Θεού. Τό κακό όμως, τό μεγάλο κακό, πού μάς λέγει παρακάτω ή Αγία Γραφή, είναι ότι έμείχθησαν οί δύο αυτές γενεές. Χάλασε δηλαδή τώρα και ή καλή γενεά, γιατί οί άνδρες τους έπιθύμησαν νά κάνουν γάμους μέ τίς γυναίκες της άλλης γενεάς, της κακής, και έτσι ή άμαρτία της ανθρωπότητας αύξήθηκε. Και από τον γάμο αυτό βγήκαν τερατώδεις άνθρωποι, οί λεγόμενοι «Γίγαντες» (βλ. Γεν. κεφ. 6,1-4). Έτσι έγινε ο μεγάλος και περίφημος κατακλυσμός, για τον όποϊον όμιλούν οί παραδόσεις όλων των λαών. Αυτό σημαίνει την πραγματικότητα του κατακλυσμού.

Μέ πολλές εύχές,

† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ίερεμίας

ΚΑΤΗΧΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
(ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ)
Μάθημα 4ο

Η ΜΙΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΕΝΕΩΝ

1. Στο προηγούμενο μάθημά μας, αγαπητά παιδιά, λέγαμε ότι, όταν ο άνθρωπος αποξενωθεί από τον Θεό, τότε χαλούν και οι αγαπητικές σχέσεις μεταξύ τους και μεταξύ των συγγενών τους ακόμη. Έτσι είπαμε ότι ο Κάιν φόνευσε τον αδελφό του τον Άβελ. Τό είπε ο Θεός στους πρωτοπλάστους: «Μὴν φᾶτε ἀπὸ τὸ δένδρο αὐτό, γιατί θά πεθάνετε» (Γεν. 2,17). Έφαγαν και πέθαναν! Συνίβηκε, λοιπόν, ο πρώτος θάνατος στην γή και στην συνέχεια πεθαίνουν ὅλοι οί ἄνθρωποι. «Καί ἀπέθανε», «καί ἀπέθανε», λέγει γιά τόν καθένα ἄνθρωπο ἀπὸ ἐδῶ καί κάτω ἡ Ἁγία Γραφή (βλ. Γεν. κεφ. 5). Καί καταλήγει στην συνέχεια ὁ ἄνθρωπος στόν τάφο. Όταν ἓνα ἄγαλμα, παιδιά, ραγίζει βαθειά καί δυνατά, αὐτό εἶναι δεῖγμα ὅτι θά ραγίσει καί θά συντριβεῖ ὅλο τὸ ἄγαλμα καί εἶναι ἔπειτα αὐτό γιά πέταμα. Έτσι καί ὁ ἄνθρωπος, τὸ ὥραϊο αὐτό ἄγαλμα, ὁ ἄνθρωπος, ράγισε, συντρίφτηκε, δηλαδή, πεθαίνει καί τόν ρίχνουν στόν τάφο. Ἀλλά ἡ παντοδυναμία καί σοφία τοῦ Θεοῦ χρησιμοποιεῖ τόν τάφο γιά ἀνακαίνιση καί ξαναδημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί, ἀκοῦστε: Ὅπως τὸ ραγισμένο ἄγαλμα δέν ξαναγίνεται ἐπικολλῶντας τὸ μέσελοτέϊπ καί ἄλλα κολλητικά, ἀλλά ὁ καλλιτέχνης τὸ βάζει

σέ ἓνα λάκκο, σέ ἓνα μικρό καμίνι, καί ἐκεῖ τό λιώνει καί τό ξαναφτιάχνει καινούγιο, ὅπως ἦταν, καί μάλιστα καλύτερο ἀπό ὅ,τι ἦταν, ἔτσι καί ὁ Θεός: Χρησιμοποιεῖ τόν τάφο, ὅπου βάζουν τόν φθαρέντα – τόν πεθαμένο ἄνθρωπο, ὡς τό καμίνι τοῦ καλλιτέχνου καί ἀνασταίνει ἀπό ἐκεῖ τόν ἄνθρωπο. Γιατί, θά ἀναστηθοῦν κάποια μέρα – τήν Ἡμέρα ἐκείνη τήν μεγάλη τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ – θά ἀναστηθοῦν, λέγω, οἱ νεκροί. «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν», λέγουμε στό «Πιστεύω» μας.

2. Θά θυμᾶστε, παιδιά, πού εἶπαμε σέ προηγούμενο μάθημα, ὅτι ὑπῆρχαν δύο γενεές τῶν ἀνθρώπων, ἡ κακή γενεά καί ἡ καλή γενεά, πού ζοῦσε κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τό κακό ὅμως, τό μεγάλο κακό, πού μᾶς λέγει παρακάτω ἡ Ἀγία Γραφή, εἶναι ὅτι ἐμείχθησαν οἱ δύο αὐτές γενεές. Χάλασε δηλαδή τώρα καί ἡ καλή γενεά, γιατί οἱ ἄνδρες τους ἐπιθύμησαν νά κάνουν γάμους μέ τίς γυναῖκες τῆς ἄλλης γενεᾶς, τῆς κακῆς, καί ἔτσι ἡ ἁμαρτία τῆς ἀνθρωπότητας αὐξήθηκε. Καί ἀπό τόν γάμο αὐτό βγῆκαν τερατώδεις ἄνθρωποι, οἱ λεγόμενοι «Γίγαντες» (βλ. Γεν. κεφ. 6,1-4). Ἔτσι ἐγινε ὁ μέγας καί περίφημος κατακλυσμός, γιά τόν ὅποιο ὁμιλοῦν οἱ παραδόσεις ὅλων τῶν λαῶν. Αὐτό σημαίνει τήν πραγματικότητα τοῦ κατακλυσμοῦ.

(Συνεχίζεται)